

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2005 r. przez Pilar Ange Serrano i innych przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa T-47/05)

(2005/C 93/67)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 31 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Pilar Ange Serrano zamieszkałej w Luksemburgu, Jean-Marie Brasa zamieszkałego w Luksemburgu, Dominieka Decoutere'a zamieszkałego w Wolwelage (Luksemburg), Armina Hau zamieszkałego w Luksemburgu, Adolfo Orcajo Teresa zamieszkałego w Brukseli i Francisco Javiera Solany Ramosa zamieszkałego w Woluwe-Saint-Lambert (Belgia), reprezentowanych przez adwokata Erica Boigelota przeciwko Parlamentowi Europejskiemu.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji w sprawie nowej klasyfikacji skarżących w ramach grup zaszeregowania, zakomunikowanej każdemu z nich pismem nieopatrzonym datą i nie podpisanym, sporządzonym przez generalnego dyrektora do spraw personelu,
- uchylenie wszystkich aktów wynikających z tej decyzji lub z nią związanych, nawet jeśli zostaną wydane po wniesieniu niniejszej skargi,
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz każdego ze skarżących tytułem odszkodowania, kwoty ocenionej według zasady słuszności na 60.000 euro, z zastrzeżeniem możliwości zwiększenia lub zmniejszenia tej kwoty w trakcie postępowania,
- w każdym razie obciążenie pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Wszyscy skarżący są funkcjonariuszami Parlamentu Europejskiego, którzy zdali konkurs dotyczący awansu pomiędzy kategoriami (z kategorii D do kategorii C lub z kategorii C do kategorii B) przed wejściem w życie reformy regulaminu w dniu 1 maja 2004 r. Podnoszą oni, że ich sklasyfikowanie w ramach grup zaszeregowania zgodnie z nowym regulaminem jest mniej korzystne niż to, które by uzyskali, gdyby nie zdali przedmiotowego konkursu.

Na poparcie swej skargi skarżący podnoszą w pierwszej kolejności zarzut bezprawności rozporządzenia 723/2004⁽¹⁾ w sprawie zmiany regulaminu, oparty na rzekomym pogwałceniu obowiązku uzasadnienia oraz zasady pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, proporcjonalności i równego traktowania. Podnoszą oni również, że Parlament Europejski,

przyjmując zaskarżoną decyzję nie dochował należytej staranności ani nie przestrzegał zasady dobrej administracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, EURATOM) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, Dz.U. L 124 z dnia 27.04.2004 r., str. 1

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2005 r. przez Yvesa Francheta i Daniela Byka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-48/05)

(2005/C 93/68)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 28 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Yvesa Francheta, zamieszkałego w Nicei (Francja) i Daniela Byka, zamieszkałego w Luksemburgu, reprezentowanych przez adwokatów Georges'a Vandersandena i Laure Levi.

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- zasądzenie od Komisji odszkodowania za poniesioną przez skarżących szkodę majątkową oraz zadośćuczynienia za doznaną przez nich krzywdę moralną w wyniku popełnionych przez Komisję naruszeń, w ustalonej wstępnie i na zasadzie słuszności kwocie jednego miliona euro;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

OLAF zarzucił skarżącym naruszenie przepisów karnych związane z prowadzeniem niektórych spraw dotyczących Eurostatu. Skarżący twierdzą, że podjęte następnie przez Komisję środki naruszają przepisy postępowania oraz ich prawa podstawowe.

Zdaniem skarżących OLAF dopuścił się naruszeń przekazując akta związane z oskarżeniem francuskim i luksemburskim władzom sądowym, nie informując o tym skarżących ani Komisji, naruszył zasadę poufności, zasadę domniemania niewinności, zasadę dobrej administracji i art. 9 rozporządzenia 1073/1999⁽¹⁾, prawo do bycia wysłuchanym i obowiązek przedstawienia uzasadnienia. Skarżący wskazują ponadto, że OLAF odmówił dostępu do niektórych dokumentów i ostatecznie twierdzą, że OLAF nie przeprowadził tych postępowań w rozsądnym terminie oraz że naruszył art. 6 i 11 rozporządzenia 1073/1999.